

(Вечерње новости, 18.12.2011)



Тужни скупе, поштовани пријатељи, драги ближњи наше Кандидатуре,

Ево смо се овако жалостиви састали у освит скоро десетог дана од када је, после краћег и тешког разматрања, трагично пострадала наша једина Кандидатура. Покошена расправом о судбини еврозоне, скрајнута спасавањем посрнуле европске валуте, остављена да вене и скоро свене као цвет на прагу Мастрихта, Шенгена и Брисела заједно - наша нас је Кандидатура привремено напустила и оставила да се надамо у њен тешко изгледни спас.

Расла је наша вољена Кандидатура поред нас годинама. Дојена нашим богатим надама, храњена нашим обилним предизборним обећањима, брижно најављивана и с љубављу у будућност померана безброј пута, наша Кандидатура порасла је и постала стасита и лепа, таква какву нико у нашој околини тако велику, тако зрелу и тако пожељну није имао. Друге кандидатуре много су краће трајале, биле су некако закржљале, брзопролазеће и несталне, само је наша Кандидатура успела да их скоро све надживи и да израсте у лепотицу на којој би нам скоро и Турци позавидели. А знамо колику Кандидатуретину они имају.

Имала је наша Кандидатура богат живот, праћен многобројним захтевима и условљавањима од стране оних који јој желе само добро, а са циљем да се њена младост не прекине пребрзо - наглим, неочекиваним и превише брзоплетим уласком у Европску унију. Забринутост свих добротинитеља била је оправдана, јер њено болећиво здравље годинама је било под надзором доктора Дабића. И то је трајало све док, под дејством чудотворног лека Трибунала, није доживела побољшање, а што јој је омогућило да пронађе себи и Младића, како то и приличи у њеним годинама. Младић је отишао, па се наша Кандидатура, на захтев својих европских пријатеља, морала суочити са том и још многим реалностима - посебно са разним реалностима на Косову, а још посебније са немачким реалностима на северу Косова.

Од тих силних реалности, наша је Кандидатура постала и нереална и надреална. Плус је

## Востани, Кандидатуро, у Бриселу заспала

Пише: Воја Жанетић  
недеља, 18 децембар 2011 23:00

---

од економске депресије постала и депресивна, а била је тако импресивна. Рођена под не претерано срећном звездом, наша не претерано срећна Кандидатура под не претерано срећним околностима, отишла је на разматрање у несрећни Брисел. Тамо се надала развојним фондовима, а наишла је на дужничку кризу. Очекивала је помоћ за запошљавање преко пола милиона људи који су у Србији остали без посла у последње три године, а наишла је на рецесију. Очекивала је да Европа прошири своје чланство, а дочекали су је из ЕУ излазећа спекулативна Велика Британија и многобројни презадужени кандидати за избацивање из Уније. Очекивала је да ће наћи мир после инфлације, нереда, дугог ратовања и распада федерације, а дочекало је изгледно распадање конфедерације, могућа инфлација и све мање могући европски ред и мир.

Од свег овог стреса и изневерених очекивања, наша је Кандидатура пала и од тад није у добром стању. Ено је лежи на столу у Бриселу, прикључена на прислушне апарате са преговора о Косову, успавана и у коми најмање до фебруара. Ми који смо је годинама неговали, сада немамо никаквог утицаја на њено буђење, не можемо да је загрејемо онако замрзнуту, не можемо да је додирнемо онако недочувљиву, нити да је усправимо онако посрнулу. Не можемо ни да јој пренесемо поздраве свих који се надају да ће на крилима њеног оздрављења нићи нова државна и партијска унапређења, нова чланства у управним одборима, нова сарадња са европским амбасадама и нови кредити за попуњавање рупа у што државним што приватним буџетима.

И тако, ето, уцвељени и тужни, у души покисли као при метеоролошким појавама које настају пре но што се појави дуга, седимо и чекамо да нам јаве да ли ми ишта треба да учинимо да њој буде боље. А нема тога што нисмо спремни да урадимо. Ако треба, сви ћемо ићи у Хаг. Ако треба, сви ћемо селотејпом облепљивати нових 300.000 Фијатових аутомобила. Ако треба, сви ћемо рушити барикаде код Јариња. Нек нам се каже, даћемо све наше девизне резерве Грцима и Италијанима, да им се нађе за трошак док се Меркелова не одљути. Ставићемо нашим женама бурке, па ћемо им забранити да их носе... Елем, нема тог услова и захтева који нећемо или не можемо да испунимо, само да нам се наша вољена Кандидатура опорави, да се врати у земљу у којој се родила и порасла. Шта ће она тамо међ онима којима не значи ништа, који је нити цене нити воле као ми, њени скоро једини и најближи Кандидати. А док се не опорави, за сваки случај, вечна јој слава и хвала!

Востани, Кандидатуро, у Бриселу заспала!